

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Συνεδρίασις Β'.

Προεδρία τοῦ Κ. Πανούτζου Νοταρά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χθεσινῶν πρακτικῶν.

Α'. Ἐπυροδλήθη νὰ γένῃ ὁ ὅρκος, ὡς ἀπεφασίσθη χθές. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ἐξελθόντα τοῦ συνεδρίου διευθύνθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν, ὅπου μετὰ μίαν θρησκευτικὴν τελετὴν ἔκαμεν ὁ Πρόεδρος τὸν ὅρκον ὡς ἐκ στόματος ὅλων τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους. ἔχει δὲ ὁ ὅρκος ὡς ἐφεξής:

«Ὡς ἐκ στόματος ὅλων τῶν νομίμων πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας, καὶ τῆς πατρίδος, μήτε νὰ προβάλω, μήτε νὰ ψηφοφορήσω τι ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, κινούμενος ἀπὸ ἰδιοτέλειαν ἢ πάθος· νὰ μὴ ἀποβλέπω εἰς πρόσωπον, καὶ νὰ μὴ παραβλέπω τὸ νόμιμον καὶ δίκαιον».

Β'. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πληρεξουσίων εἰς τὸ συνέδριον ἐπυροδλήθη ἡ χθὲς μείνασα εἰς σκέψιν ὑποθέσις τῶν Σουλιωτῶν, ἂν πρέπη νὰ γένωσι δεκτοὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν πληρεξουσίων.

Ἀπεφασίσθη νὰ γένωσι δεκτοὶ, μ' αὐτὴν ὅμως τὴν συμφωνίαν, ὅτι, ἂν ἔλθωσιν ἄλλοι ἐκ μέρους τῶν Σουλιωτῶν, ἢ νὰ συμφωνήσωσι μετὰ τῶν ὅλων, καὶ νὰ ἐκλέξωσι δύο μόνον, ἢ νὰ παραχωρήσωσι εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀπεφασίσθη ἀκόμη νὰ μὴ γένωσι δεκτοὶ πληρεξούσιοι ἄλλων ὀπλαρχηγῶν, εἰμὴ μόνον αὐτοὶ τῶν Σουλιωτῶν διὰ τὰς ἀνδραγαθίας καὶ μεγάλας ἐκδουλεύσεις αὐτῶν.

Γ'. Ἐπυροδλήθη πάλιν νὰ γένῃ σκέψις περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Βενετίκου καὶ Ἀποκούρου, δηλ. ἂν πρέπη νὰ στέλλωνται χωριστὰ πληρεξούσιοι, ἢ ἂν ἐνωμέναι αἱ δύο ἐπαρχίαι νὰ στείλωσιν ἀνὰ ἓνα ἢ κάθε μία.

Ἀπεφασίσθη νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν συνεδρίαν δύο, εἰς ἀπὸ τὸ Βενετικόν, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὸ Ἀποκούρον· περὶ δὲ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο ἐπαρ-

χιῶν, ἢ τῆς διατρέσεως αὐτῶν ἔμεινεν εἰς σκέψιν. Δ'. Ἐπυροδλήθη νὰ σταλῇ μία ἰκανὴ στρατιωτικὴ δύναμις εἰς Μεσολόγγιον, διὰ νὰ ἐλαφρυνθῇ ἡ φρουρὰ αὐτοῦ τοῦ μέρους.

Διωρίσθη μία ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς Κυρίους Θ. Κολοκοτρώνην, Ἰω. Γκούραν, Ἀνδρέιζον Σαφάκαν, Χρ. Περραιβόν, Ν. Ἰατράκον, Γεώρ. Μαυρομιχάλην, Ναστούλην Ταγκλῆν, εἰς τοὺς ὁποίους προστετέθη καὶ ὁ φρούραρχος Στρατηγὸς Α. Λόντος, διὰ νὰ σκεφθῶσι με πόσον τρόπον εἶναι δυνατόν νὰ ἔμβῃ αὐτὴ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, καὶ ν' ἀναφέρωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰς σκέψεις τῶν, διαρκούσης τῆς συνεδρίασεως.

Ε'. Ἐπυροδλήθη νὰ εὔρεθῇ τρόπος τοῦ νὰ βασταχθῇ τὸ εἰς Τήνον μετακομισθέν μέρος τοῦ τακτικοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει νὰ διαλυθῇ. Ἀνέφερε ταυτοχρόνως καὶ ὁ πληρεξούσιος Τήνου Κ. Ἀλπερτής, ὅτι ὁ Συνταγματάρχης Κύριος Φαβιέρρος ἀνεχώρησεν ἐκ Τήνου εἰς Σύραν, καὶ ἐκεῖθεν, ὡς εἶπεν, εἰς Ναύπλιον.

Ἀπεφασίσθη νὰ διορισθῇ ἡ Διοίκησις, νὰ διατάξῃ τὸν Κ. Φαβιέρρον, νὰ περάσῃ ὅπου διατρίβει ἡ Συνέλευσις χωρὶς ἀναβολῆς καιροῦ, καὶ νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς Τηνίους νὰ προμηθεύσωσιν εἰς τὸ τακτικὸν σῶμα τ' ἀναγκαῖα, μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς ἐκεῖσε τοῦ Κ. Φαβιέρρου. Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ ἐξόδα νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ τὸ παρὰ τῆς Διοικήσεως προαποφασισθέν δάνειον αὐτῆς τῆς νήσου.

Σύμφωνον μ' αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν ἐστάλη πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα ἐπίσημον ἔγγραφο ὑπ' Ἀρ. στ'. ΣΤ'. Ἐπυροδλήθη νὰ ἐκλεχθῶσι τὰ μέλη, τὰ ὁποῖα προσδιορίζει ἡ χθὲς ἀναγνωσθεῖσα διάταξις, διὰ νὰ ὑπογράψωσιν ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ καθ' ἡμέραν πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως.

Ἐγινε δεκτὴ ἡ πρότασις, καὶ ἐκλέχθησαν οἱ Κύριοι Π. Μαυρομιχάλης, Α. Ζαΐμης, Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλος, Γ. Σισίνης, Κ. Ζῶτος, Σ. Καλογερόπουλος, Α. Μοναρχίδης, καὶ Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ζ'. Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Κυρίου Ζωγράφου, διὰ

τῆς ὁποίας προβάλλει νὰ ἐκλεχθῇ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως εἰς εὐταξίας δραστήριος, ἐπειδὴ ἡ γεροντικὴ ἡλικία τοῦ Προέδρου, καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς φωνῆς του δὲν τὸν συγχωροῦσι νὰ φυλάξῃ τὴν εὐταξίαν τῆς συνεδριάσεως, καὶ νὰ συστηθῶσιν ἐξ ἐπιταμελεῖς ἐπιτροπαί· ἡ α. περὶ εὐρέσεως χρηματικῶν πόρων· ἡ β. περὶ συστάσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ Τακτικοῦ, καὶ περὶ διοργανισμοῦ τῶν μὴ τακτικῶν στρατευμάτων· ἡ γ. περὶ διοργανισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως· ἡ δ. περὶ σχηματισμοῦ τῆς διοικήσεως, καὶ τῶν κριτηρίων· ἡ ε. περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν, καὶ ἡ στ. περὶ τῶν γενικῶν ἀναφορῶν.

Η'. Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 18858. , διὰ τοῦ ὁποίου προσκαλεῖ τοὺς πληρεξουσίου τῆς Πελοποννήσου, νὰ ἐπιταχύνωσι τὸ δάνειον τοῦ τμήματος τῆς Πελοποννήσου, καὶ ζητεῖ ἢ ἄλλον πρόχειρον πόρον, ἢ τὴν εὐκόλυνσιν ἐκείνου τῆς ἐκποιήσεως· ἐγκλείει καὶ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τῶν πληρεξουσίων τῆς Πελοποννήσου ἐξ Ἀργους πρὸς αὐτήν, διὰ τῆς ὁποίας ὑπέσχοντο νὰ γένῃ ἔρανος ἀπὸ Πελοποννησίου ἐντὸς 20 ἡμερῶν διὰ τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου. Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Θ'. Ἐπέστρεψεν ἡ ἐπιτροπὴ, ἣτις διωρίσθη νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ νὰ ἔμδῃ στρατιωτικὴ δύναμις εἰς Μεσολόγιον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἐπαρουσίασε σχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου προβάλλει νὰ διαταχθῶσι διάφοροι ὁπλαρχηγοὶ τῆς Πελοποννήσου νὰ στρατολογήσωσιν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας των, καὶ νὰ λάβωσι τὰ ἐξοδά των ἀπὸ τὰς προσόδους αὐτῶν. Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Τῇ 7 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος

Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Π. Μαυρομιχάλης.

Ἀνδρέας Ζαήμης.

Ἀναγν. Παπαγιαννόπουλος.

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης.

Κ. Ζῶτος.

Γεώργιος Σισίνης.

Σ. Καλογερόπουλος.

Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐθν. Συνελεύσεως

Α. Παπαδόπουλος.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γεν. Γραμμ. τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως

Χ. Κλονάρης

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Ἕλληνες! πόσον ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἀναγκαία ἢ μᾶλλον ἀναπόφευκτος εἰς σύστασιν καὶ διατήρησιν τῆς κοινωνίας, πόσον τὰ δικαστήρια γίνονται ἀληθινὴ ψυ-

χὴ τῆς ἐπικρατείας, τοῦτο καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος τὸ δεικνύει φανερά, καὶ ἡ θάλασσις τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου οἱ ἐν Ἀστρεὶ πληρεξούσιοι διέταξαν ἐν τῶν ἐγκληματικῶν νόμων σύνταξιν, τὸ ἀπαίτησεν ἀκόμη φανερώτερα· ἀλλ' ὅτι αἱ κατεπιείγουσαι ἀνάγκαι τοῦ πολέμου δὲν εἶχον συγχωρήσει νὰ βαλθῇ ἕως τῶρα εἰς πρᾶξιν, τοῦτο ὡς ἀναπόφευκτον ἀπεφάσισε νὰ μὴ παρατρέξῃ ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Γ'. ἐθνικὴ Συνέλευσις· δι' ὃ, δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀριθ. ιε. ψηφίσματος αὐτῆς, ἐτυστήσαμεν τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον, συγκροτούμενον ἀπὸ πέντε μέλη, τοὺς Κυρίους Σταματέλον Ἀντωνόπουλον, Κωνσταντῖνον Δελιγιάννην, Γεώργιον Πλίσσον, Ἀνδρέαν Καλαμολιάρτην καὶ Ἀλέξιον Λουκόπουλον. Ἐνώπιον τούτου τοῦ Δικαστηρίου ἀναφέρονται ἀνεκκλήτως ὅλα τὰ ἐγκλήματα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, γνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τούτου τοῦ κριτηρίου, ἅμα συνελθούσα εἰς Ναύπλιον, πρὸ παντὸς σχεδὸν ἄλλου ἐφρόντισε τὴν σύστασιν του. Οἱ Ἕλληνες χρεωστοῦν εἰς αὐτὸ σέβας καὶ εὐπειθειαν. Χωρὶς ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ εἰς τὴν διοίκησιν, τάξις δὲν εἰσάγεται· χωρὶς εὐταξίαν, ἡ πολιτικὴ κυβέρνησις κατατᾶ ἀληθινὴ σύγχυσις· χωρὶς πολιτικὴν κυβέρνησιν, χρηματικοὶ πόροι εἶναι ἀδύνατοι· καὶ τότε αἱ μερικαὶ καταστάσεις τῶν πολιτῶν συμπίπτουν καὶ συναφανίζονται μὲ τὴν κατάστασιν τῆς διοικήσεως. Ἐν συντόμῳ, ὅπου ἡ πρὸς τὴν διοίκησιν εὐπείθεια καὶ ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑπακοὴ λείπουν, ὅπου δὲν ἰσχύει δικαιοσύνη, ἡ ἱστορία μᾶς ἔδειξεν, ὅτι ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν παρὰ φατρίαι καὶ πλεονεξίαι, παρὰ τυφλὰ ἰδιοτελεῖς, ἀγωνιζόμενοι μόνον ν' αὐξήσιν σήμερον τὴν μερικὴν των κατάστασιν, διὰ νὰ πλουτίσουν αὔριον τὸν ἐχθρόν.

Ἕλληνες! ἐξ χρόνων πεῖρα, ὁ ὀρθὸς λόγος, καὶ ὁ κίνδυνος μᾶς διδάσκουν τὰ χρέη μας· εἶναι καιρὸς νὰ τὰ κάμωμεν· ἂν δὲν θελήσωμεν τώρα, φθάνει ὀγλίγωρα καιρὸς νὰ θελώμεν, ἀλλὰ νὰ μὴν ἡμπορώμεν πλέον· τότε ἡ μετάνοια γίνεται τόσον πικροτέρα, ὅσον ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν μας ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἀδιόρθωτον συμφορὰν τοῦ ἔθνους μας, καὶ δὲν τὸ ἐκάμαμεν. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 24 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Πατρῶν Γερμανός.

Ἄρτης Πορφύριος.

Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Βασίλειος Ν. Μπουτούρης.

Ἀναγνώστης Κοπανίτζας.

Ἀναστάσιος Λόιτος.

Γεώργιος Δαρειώτης.

Γεώργης Μπούκουρης.

Γεώργιος Αἰνιάν.

Ἐ. Ξένος.

Ν. Ρενιέρης.

Νικόλαος Γ. Βελισσάριος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Χ. Κλονάρης.

ὁ προσωρινὸν ἐγκληματικὸν
Δικαστήριον
Ἰσπανίας τοῦς Ἕλληνας.

Ἐπιτελές, καὶ τῇ πολιτικῇ τῶν ἀνθρώπων κοινωνίᾳ σφαιρὴν ἤθελεν εἶναι, ἀν' ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐξ ἰδίων νόμων συνειδήσεως, αὐτονόμως ἐδιοικούντο, καὶ τοὺς νόμους μὴ φοβούμενοι, δὲν ὑπέκειντο πολλάκις εἰς τὴν δίκην καὶ τιμωρίαν τῶν ἐγκληματικῶν νόμων. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ καταπατοῦντες τοὺς ὅρους τῆς συνειδήσεως, βλάπτουσι τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἀνθρώπους, ἐκταράττοντες τὴν κοινὴν τῆς πολιτικῆς διαγωγῇ κοινωνίαν, καὶ προχωροῦντες εἰς βλάβην τῆς ἀσφαλείας, τῆς τιμῆς καὶ ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, πίπτουσιν εἰς ἐγκλήματα ἄξια τιμωρίας, τὰ ὅποια μὴ τιμωρούμενα πρὸς σωφρονισμόν τῶν ἄλλων, προβαίνουν εἰς τὴν παντελὴ φθορὰν τῶν λαῶν.

Προνοῦσα ἡ ἐθνικὴ νομοδοτικὴ τρίτη Συνέλευσις περὶ τῆς ἀσφαλείας ἐκάστου πολίτου, ἐξέδοτο ψήφισμα ὑπ' Ἀριθ. ΙΕ', ὅπως διορισθῇ προσωρινῶς κεντρικὸν ἐγκληματικὸν δικαστήριον πενταμελές, διατρίβον ὅπου ἡ Σ. Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, παρὰ τοῦ ὁποίου νὰ κρίνεται ὅλαι αἱ ἐγκληματικαὶ ὑποθέσεις, καὶ, διαδικαζόμεναι, νὰ τιμωρῶνται δυνάμει τῶν νόμων.

Δυνάμει δὲ τοῦ αὐτοῦ ΙΕ' ψηφίσματος ἡ Σ. τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπὴ συνεστήσατο τὸ αὐτὸ ἐγκληματικὸν δικαστήριον, ἐκλεξαμένη τὰ μέλη αὐτοῦ, ὅπερ συστήθεν, καὶ συνεδριάσαν, ἐνάρχεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς σήμερον, εἰδοποιῶν ἅπαντας, ἵνα διενδύνωνται πρὸς αὐτὸ οἱ περὶ οἰωνοδήποτε ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων διαδικασθησόμενοι, ὅπως οἱ μὲν ἀδικούμενοι δικαιῶνται, οἱ δὲ ὑπεύθυνοι τιμωρῶνται διὰ τῆς εὐθυντικίας τῶν νόμων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 23 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος
Σταματέλος Ἀντωνόπουλος.
Ἀνδρέας Καλαμογάρτης.
Ἰω. Δελιγιάννης.
Ἰω. Βλάσσης.
Γεώργιος Πλέσσος.

Ὁ Α'. Γραμματεὺς
Δημήτριος Κωνστ. Βυζάντιος.

Ἡ Ἐθνικὴ Γ' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Κύριον Ἀνδρέαν Λόντον.

Ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις παμφηφεὶ σήμερον σὲ ὀνομάζει φρούραρχόν της διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειάν της, καὶ σὲ διορίζει νὰ φυλάξῃς ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας, αἱ ὅσαι ἐπικυρωμέναι ἐγκλείονται ἐνταῦθα. Σὲ δίδεται λοιπὸν τὸ παρὸν ἐπιστομὴν δίπλωμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ ἐνεργῇς καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν.

Τῇ 6 Ἀπριλίου 1826 ἐξ Ἐπιδαύρου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐθν. Συνελεύσεως
(Γ. Σ.) Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος.

Ἡ Ἐθνικὴ Γ' Συνέλευσις

Πρὸς τὸν φρούραρχον Κύριον Ἀνδρέαν Λόντον, καὶ τοὺς συνιστάντας τὴν φρουρὰν τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ συμπολίτας του.

Οἱ νόμιμοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πληρεξούσιοι, διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ὁποίων, καὶ διὰ τὴν ἀτάραχον συνέχειαν τῶν ἐθνικῶν ἐργασιῶν των, ἐδείξατε τόσον ἀκούραστον ζῆλον, καὶ καταβάλετε τόσους κόπους, κρύνουν καὶ δίκαιον καὶ χρέος των νὰ σᾶς προσφέρουν διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμου ἐγγράφου τὰς εὐχαριστίας των εὐχαριστίας, καὶ γνωστοποιήσουν δι' αὐτοῦ εἰς τὸ ἔθνος τὴν πατριωτικὴν καὶ ἀξιόμητον προθυμίαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκπληρώσατε τὰ ὅσα ἐπιφορτίσθητε πρὸς ἀσφάλειαν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως χρέη. Εὐχονται δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ τὸν αὐτὸν ἀπαραμείωτον ζῆλον νὰ ἐξακολουθήσετε τὰς πρὸς τὴν πατρίδα χρεωστούμενας ἐκδουλεύσεις σας, διὰ ν' ἀναδειχθῇτε ἐτι μᾶλλον ἄξιοι καὶ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους.

Τῇ 16 Ἀπριλίου 1826, ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐθν. τρίτης Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Α. Παπαδόπουλος.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Λαμβάνομεν γράμματα ἐκ Γραμπούσης ἀπὸ 10 καὶ 13 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, ἐξ ὧν μαθαίνομεν ὅτι εἰς τὴν Κρήτην, ἀν καὶ στρατόπεδον κυρίως δὲν ὑπάρχει, οἱ περιφερόμενοι ὅμως καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασίαν εἰς μικρὰ σώματα ὀπλοφόροι προξενοῦσι καθ' ἐκάστην καὶ ἐνόχλησιν καὶ βλάβην εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ ποῦ μὲν πέντε, ποῦ δὲ δέκα ἀδιακόπως φονεύουσι, καὶ σχεδὸν τὸ Κάστρον καὶ τὸ Ρέθυμνον εὐρίσκονται παρ' αὐτῶν πολιορκημένα.

Τὰ αὐτὰ γράμματα μᾶς ἀναγγέλουσι καὶ ὅτι ὁ Μουσταφάμπασης συνέλαβεν ἑσχάτως, καὶ ἔστειλε δεσμίους εἰς τὰ Χανιά τοὺς δύο Ρούσσους λεγομένους, τὸν Πολιὸν, τὸν Πρωτόπαπαν, τὸν Πολογεωργάκη, τὸν Καυκαλοσίτην, τὸν παπᾶ Μανούσον, καὶ τὸν Μανουσogiαννάκη, πρεσβύτεας καὶ προκρίτους τῶν Σφακιανῶν. Ἐπὶ τῆς καταστροφῆς τῆς Κρήτης οὗτοι ἐστάθησαν αἰτίαι τῆς προσκυνήσεως καὶ ὑποταγῆς τῶν Σφακιανῶν εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ ὕστερον πάλιν αὐ-

τοὶ ἐστάθησαν ἐναντίοι εἰς τὸ νὰ ἐγείρῳσιν ἐκ νέου ὅπλα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ὅλοι οἱ συμπολίται των. Εἰς ἰδίᾳ τέλη καὶ συμφέροντα ἀποβλέποντες οἱ καλοὶ οὗτοι χριστιανοὶ, ἐλησμόνησαν τὰ πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα ἱερὰ χρέη των, καὶ ἠθέλησαν νὰ φανῶσι πιστοὶ δαῦλοι πρὸς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι οὔτε ἐγνώριζαν, οὔτε γνωρίζουσι πίστιν, καὶ ἐπίσης ἀνταμείβουσι καὶ τὸν πιστὸν καὶ τὸν ἄπιστον. Μανθάνουσι τώρα ἐξ ὧν πάσχουσι, πόσον ἀπατήθησαν εἰς τὰς ἐλπίδας των, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προδώσωσι τὰ τῆς ἰδίας των πατρὶδος πράγματα, διὰ νὰ εὐδοκιμήσωσιν εἰς τοὺς τυράννους των. Ἡ πολυχρόνιος ἐξ ἀνάγκης ὑποταγὴ μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι ὁ Τοῦρκος καὶ ἐκ τῆς θρησκείας καὶ ἐκ τῆς ἀνατροφῆς εἶναι ἐχθρὸς τοῦ χριστιανοῦ Ἕλληνας, καὶ τίποτε δὲν νομίζει ἱερὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἂν πρὸς ὥραν ὑποκριθῇ τὸ πρόδωτον, ὅταν ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του ἀμέσως γίνεται λύκος, καὶ κατασπαράττει ἀσπλάγχως καὶ ἔνοχον καὶ ἄθῳον. Τὸ πάθημα τῶν προεστώτων τῶν Σφακιανῶν ἄς χρησιμεύσῃ ὡς νεώτατον μάθημα εἰς ὅλους μας ὅτι ὁ Τοῦρκος φύσιν δὲν μεταβάλλει. Οὐδεμία λοιπὸν πίστις πρὸς αὐτόν· οὐδεμία πλέον κοινωνία· ἔχθρα αἰώνιος καὶ μῖσος ἄσπονδον κατ' αὐτοῦ.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἐταιρίας

Εἰδοπορεῖ.

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἐταιρία, ἥτις ἐσυστάθη κατὰ τὸν Αὐγούστου μῆνα τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τετάρτου ἔτους, εἶχε καὶ ἔχει ἀντικείμενον Α'. τὴν περίθαλψιν τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν, καὶ Β'. τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων (κατὰ τὸν ὁργανισμόν της).

Ὅταν ἄρχισε τὰς ἐργασίας της, θεωρήσατα ὅτι ἐπικρατοῦσα βαρυτάτη ἐπιδημία ἐπροξενούσε φθορὰν μεγίστην, κατεξαίρετον εἰς τοὺς δυστυχεῖς, οἵτινες, στερημένοι πάσης βοηθείας, ἀπέβησκον ἐλεεινῶς μέσα εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐκρίνεν ἀναγκαῖον νὰ ἐνασχοληθῇ ὅσον τάχιστα εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς ἀντικείμενον· ὅθεν καὶ ἐσύστησε παρενθὺς νοσοκομεῖον, μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐπεριβάλλθησαν πτωχοὶ ἀσθενεῖς πάμπολλοι ἀπὸ Αὐγούστου 1824, ἕως τὰ μέσα Φεβρουαρίου 1826. Πρὸς τοῦτοις ἐλεήθησαν καὶ πολλὰ δυστυχεῖς οἰκογένειαι καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ναυπλίου. Ἠλπίζε δὲ μετὰ ταῦτα, αὐξανόμενα τῶν χρηματικῶν αὐτῆς πόρων, νὰ βάλλῃ εἰς πρᾶξιν καὶ τὸ δεύτερον ἀντικείμενόν της.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Φ. Ἐ. δὲν ἐδυνήθη ἕως τώρα νὰ προδεύσῃ, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχομεν χρηστὰς ἐλπίδας. Τοῦτο χρειάζομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ σέβαστόν κοινόν· ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη πρὸς τοῦτοις νὰ εἴπωμεν καὶ τὰ αἰτία. Πολλὰ καὶ διάφορα περιστατικὰ συνέτρεξαν εἰς τοῦτο, τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα εἶναι τὰ ἑξῆς. Α'. Ἡ ἐπιδημικὴ νόσος, ἥτις ὅλα

σχεδὸν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ πολὺν καιρὸν κατετυράννησεν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν κατεσπάραξεν. Τοῦτο ἔφερεν ὅχι ὀλίγην ἀδράνειαν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Φ. Ἐ. Β'. Ἡ στέρσις τῆς ὑπερασπίσεως καὶ βοηθείας ἐκ μέρους, ὅθεν κατεξαίρετον ἠλπίζομεν. Γ'. Ἡ ἔλλειψις τῶν χρηματικῶν μέσων, καὶ ἄλλα πολλὰ. Ταῦτα πάντα ἔγιναν σημαντικὰ ἔμπωδα εἰς τὴν ἐλπίζομένην πρόοδον τῆς Φ. Ἐ. Μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐχάσαμεν τὰς ἐλπίδας μας, ἀλλ' ἐλπίζομεν σὺν θεῷ εἰς τὸ μέλλον καλλιτέρας προόδους.

Τὴν σήμερον, ἐπειδὴ ἡ Σ. Διοίκησις ἐσύστησεν ἐν ταῦθα νοσοκομεῖον, τὸ ὅποιον κατὰ τινα τρόπον κάμνει περιττὸν τὸ νοσοκομεῖον τῆς Φ. Ἐ., καὶ ἐπειδὴ τὰ χρηματικὰ μέσα τῆς Φ. Ἐ. ὀλιγόστευσαν παρὰ πολὺν, ἐκρίθη εὐλογον κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐνασχοληθῶμεν εἰς τὸ Β'. ἀντικείμενον τῆς Φ. Ἐ. Ὅθεν τὸ μὲν νοσοκομεῖον ἔπαυσεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐσυστήσαμεν σχολεῖον ἀλληλοδιδασκαλικῆς μεθόδου· ἐκλέξαμεν διδάσκαλον τὸν Κύριον Γεώργιον Κωνσταντίνου, νέον χρηστοθήν καὶ εὐδύμονα τῆς μεθόδου ταύτης, ὅστις ἄρχισε κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον τοῦ μὲ ἐπιμέλειαν καὶ καλὴν πρόοδον.

Ἡ διὰ τὸ σχολεῖον διορισθεῖσα οἰκία (εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁποίας ἐξωδεύθησαν ὅχι ὀλίγα) κεῖται κατὰ τὴν πύλν τῆς ξηρᾶς ὑπ' Ἀριθ. 20. Ὁ Ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἕως σήμερον ἔφθασεν εἰς τοὺς ἑκατὸν, καὶ καθ' ἡμέραν συρρέουν καὶ τόσοι ἄλλοι μαθηταί, ὥστε ἡ οἰκία κατήντησε πλέον νὰ ᾔναι στενὴ καὶ διὰ τοῦτο φροντίζομεν νὰ ἐπισκευάσωμεν ἄλλη εὐρυχωροτέρα.

Ἐχομεν χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι οἱ φιλόανθρωποι θελοῦν συνεργῆσαι καὶ ὑποστηρίξαι τοιοῦτον περισπούδαστον καὶ ὠφελιμώτατον ἔργον. Εἰς τοῦτο θεμελιούμενοι, καὶ τὴν θεῖαν βοήθειαν ἐπικαλούμενοι δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Φ. Ἐ. ἐντὸς ὀλίγου θέλει δυνηθῇ καὶ τὸ περὶ αὐτοῦ λόγος σχολεῖον, ὅσον ἐνδέχεται, νὰ τελειοποιήσῃ, καὶ ἄλλα εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος νὰ συστήσῃ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 10 Ἀπριλίου 1826.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Γεώργιος Γλαράκης Πρόεδρος.
Ν. Καλλέργης.
Δ. Δεσύλλας.
Ἰωάν. Βλάσσης.
Δημήτριος Γουζέλης.
Ἐδουάρδος Μάσσων.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Φλογαΐδης.

Τὸ ὄνομα Ἀτάνιος Γ. Παγγελης εἰς τὰς υπογραφὰς τῶν πληρεξουσίων εἰς τὸν προηγούμενον Ἀπρὶλ ἡ γράφη... Δ. Ἀγγελης.